

igennem i denne Rigsdagssamling, for at vi ikke her skulle leve paa det uvisse endnu et Aar.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Jeg skal begynde med de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Nakskov (Ludvig Reventlow), fordi de vare af almindelig Natur, ikke gik ind paa enkelte specielle Punkter. Det ærede Medlem beklagede, at Lovforslaget ikke var fremkommet før. Det gør jeg ogsaa. Det ærede Medlem mente imidlertid at burde lægge Skylden i saa Henseende paa mig. Det kan jeg ikke være enig med ham i. Da Rigsdagen i Aar traadte sammen, vare Undersøgelserne ved Storstrømmen ikke afsluttede. Udfaldet af Undersøgelserne indgik først til Ministeriet for offentlige Arbejder med Skrivelse fra Statsbanerne af 27. Oktober. Det var de foreløbige Terrainundersøgelser, og der var mange andre Undersøgelser, som skulde foretages, en Række Arbejder, som nøje maatte gennemgaaes af Hensyn til de Krav, Søfarten mente at maatte rejse. Disse Undersøgelser ere først afsluttede i de allersidste Dage. Nogen Ros for Arbejdets Afslutning tilkommer ikke mig, jeg har ikke nogen Ære af, at det er lykkedes at fremme Arbejdet saa meget i de sidste Uger, som sket er, det er Embedsmændene i Ministeriet for offentlige Arbejder, som have Æren derfor, de have ikke haft Rist eller Ro. Det har altsaa ikke været muligt at tilstille Rigsdagen Oplysningerne om denne Sag tidligere, end de ere komne.

Naar jeg dernæst skal indlade mig paa de andre Udtalelser, som ere faldne under Debatten, skal jeg tillade mig at begynde med Kritikken, baade Kritikken fra dem, som sympatisere med Forslaget, fra dem, som ere valne Venner af Forslaget, og fra dem, som ere principielle Fornægttere af Forslaget som f. Eks. det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). Det ærede Medlem for Horsens Landkreds staaar paa samme Standpunkt som i Fjor; det maatte vi vente, det vilde ikke være konsekvent at gøre andet, men naar vi begynde med det ærede Medlems første Indvending: Kilometer-taksten, kan jeg derom sige, at den blev gendreven i Fjor af den daværende Trafikminister. Noget lignende gælder, naar det ærede Medlem talte om den mest begunstigede Route, om, at det drejede sig om at gøre Rejsen til Hamborg $\frac{1}{4}$ Time hurtigere, drejede sig om at give den udenlandske Trafik en Præference for den in-

denlandske. Det er ikke det, det drejer sig om. Jeg skal gentage, hvad jeg flere Gange tidligere har sagt: at den faste Bro er i første Linie et Led i den indenrigske Trafik, i anden Linie en af vore Hovedforbindelser med det sydlige Udland, den store Postroute, i tredje Linie selvfølgelig ogsaa Gods- og Turistforbindelse med Udlandet.

Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have dernæst omtalt Spørgsmaalet om Søfartens Krav, særlig ogsaa den tidligere Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup). Jeg er ikke Sømand, lige saa lidt som det ærede Medlem fra Nørresundby, men med lidt god Villie mener jeg, at man kan, naar man tager Kortet, se, at de to Havne blive ubrugelige for den vestlige Linie. Man kan ikke sejle ud og ind af en Havn, ved Siden af hvilken der ligger en lang Jernstang, som Broen jo er. Det, som kunde gøres for at hjælpe Søfarten ved den vestlige Linie, maatte da være Udførelsen af andre Foretagender — Havnene spille ingen nævneværdig Rolle —, nemlig f. Eks. en Læmole ude paa Dyrefjords Flak til 700,000 Kr., som dog ikke vilde byde Søfarten den Sikkerhed, den maatte have. Farvandet er meget vanskeligt, og Molen vilde ikke byde tilstrækkeligt Læ.

Naar der nu særlig er rejst Anke over, at dette Forslag taler om Bugsering og om Bevisbyrden i Erstatningssager, er det omtrent som med Stokken, om hvilken det gælder, at man faar Prygl, naar man tager den op, og Prygl, naar man lader den ligge. I Fjor blev der yttret Ønske om, at der skulde tages Hensyn til Skibsfartens Krav, blandt andet tror jeg af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), nu i Aar har man prøvet det, og saa bliver det os bebrejdet. Hvad særlig § 4 angaar, er der ikke Spørgsmaal om at paalægge Staten en Erstatningspligt, som ikke paahviler den, det er en Bevisregel, der er Tale om. For øvrigt skal jeg om denne Paragraf sige, at jeg ikke nærer Tvivl om, at det vil lykkes det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat, at finde en Formulering, som vi alle kunne tiltræde. Der var en enkelt Bemærkning fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds, som jeg særlig maa knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem vilde kapitalisere Udgiften til Bugsering. Det gaar ikke an i et rigtigt Regnskab. Da Bugseringsudgiften er tillagt i Driftsbudgettet, kan man ikke bagefter sige: den er $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.